

Inleiding

De derde keer - De tijd van de Heilige Geest!

Te allen tijde heeft God zijn zieners en profeten naar de mensen gestuurd als zij op een dwaalspoor zijn geraakt en op de verkeerde weg zijn gegaan. Zo is het ook in onze tijd, ook vandaag de dag, waar 144.000 geesten, waarvan velen momenteel geïncarneerd zijn en op aarde leven, terwijl de anderen in het hiernamaals zijn en van daaruit werken, door Christus verzegeld zijn om als profeten en gebedskrijgers de poorten van de hel te bestormen en het licht te helpen doorbreken in een wereld die meer en meer doordrongen is van de duisternis.

Ieder oogst wat hij in zijn vele aardse levens heeft gezaaid - goede werken worden beloond met gelukzaligheid, slechte daden worden meedogenloos en streng beoordeeld door zijn eigen geweten. De tijd van egoïsme is voorbij - dit is wat we moeten begrijpen tegen het einde van de wereld.

De tijd van de Heilige Geest is gekomen en dat is de beloofde wederkomst van Jezus Christus - want toen had Hij ons nog veel te vertellen, maar we hadden het toen niet kunnen begrijpen - maar nu zijn we er rijp voor en daarom spreekt Christus weer tot het volk - en dit keer doet Hij het geestelijk - en dat van 1884 tot 1950 om dragers in Mexico die door Hem zijn toegerust, uit te spreken!

"Ik heb je nog veel te vertellen, maar je kunt het nu niet dragen. Maar als die ene, de Geest van de Waarheid, komt, zal hij je naar alle waarheid leiden. Want hij zal niet over zichzelf spreken, maar wat hij zal horen zal hij spreken, en wat er komt zal hij aan u verkondigen. Hetzelfde zal mij veranderen, want van degene die van mij is, zal hij het nemen en aan u aankondigen. Alles wat de Vader heeft, is van mij. Daarom zei ik: "Hij zal het van mij aannemen en het u verklaren" (Johannes 16:12-15).

Roque Rojas - een reïncarnatie van de profeet Elia - werd door Christus gebruikt als een hulpmiddel om de weg te bereiden voor Hem, zoals Johannes de Doper, die ook een reïncarnatie van Elia was - hij creëerde ontmoetingsplaatsen in de Mexicaanse voorsteden met zeer eenvoudige mensen. Dit waren op hun beurt reïncarnaties van Israëlieten, die deze keer in Mexico werden geïncarneerd met de opdracht de Derde Openbaring van Christus geestelijk te ontvangen door middel van de Heilige Geest, het op te schrijven en als erfenis aan de mensheid over te laten.

Deze 366 leerstellingen van Jezus Christus van Mexico, waaruit "Het Derde Testament" is samengesteld als een compendium van meer dan 70 hoofdstukken op 684 pagina's, eerst in het Spaans en daarna in vele andere talen, zijn in 12 delen gepubliceerd onder de titel: "Het Boek van het ware leven".

De drie keer

(citaat uit het boek van True Life)

Eerste keer (De Vader)

In het begin van de eerste keer kon God nog geestelijk met Zijn kinderen omgaan door middel van enkele uitverkorenen. Ze hoorden zijn spirituele stem die hen begeleidde. Maar toen dit verband door het toenemende materialisme van Zijn kinderen verloren ging, zocht God een bemiddelaar. Hij bereidde een man voor waarmee hij met zijn volk kon communiceren. Mozes was het gekozen instrument waarmee hij de Tien Geboden aankondigde, die de richtlijnen voor het leven moesten geven, eerst aan het volk van Israël en later aan de hele wereld. Met de Tien Geboden en de gedetailleerde instructies symboliseert Mozes de eerste keer dat God zich aan zijn kinderen

openbaarde als de Schepper, de enige God, in zijn onverbiddelijke gerechtigheid (God Vader van de Drie-eenheid).

Tweede keer (De Zoon)

Toen de tijd was vervuld, stuurde God zijn enige verwekte Zoon. Gods Geest werd mens in Jezus en woonde onder de mensen. In zijn leer heeft Hij de Goddelijke Liefde geopenbaard en met zijn Leven en de Offerdood heeft Hij de mensheid het perfecte voorbeeld gegeven; Hij was dus de Goddelijke Meester die de Tien Geboden van de eerste keer vervulde door middel van de liefde die haar hoogste uitdrukking vond op het kruis, toen Hij zich opofferde voor de mensheid. Jezus symboliseert de Tweede Tijd (God de Zoon van de Drie-eenheid).

Derde keer (De Heilige Geest)

Jezus kon niet alles onthullen in zijn tijd op aarde, omdat de mensheid er nog niet rijp voor was. Maar Hij kondigde aan dat de Vader de Trooster, de Heilige Geest, zou sturen. Dit Derde Tijdperk werd geïnitieerd door Elia, wiens Geest een door God aangewezen instrument verlichtte. Het was een eenvoudige man genaamd Roque Rojas; hij was, net als Johannes de Doper, de voorloper zodat Gods Heilige Geest, de Geest van de Waarheid, onder de mensen geopenbaard kon worden. In 1866 verkondigde de geest van Elia door zijn woord mediator: "Ik ben Elia, de profeet van de eerste dagen, die van de Transfiguratie op de berg Tabor; bereidt u voor...". De toehoorders die de gave van geestelijk inzicht hadden, zagen Jezus, Mozes en Elia toen als de discipelen het beleefden bij de Transfiguratie op de berg Tabor. Dit is de bevestiging voor de drie grote tijdperken van de tijd en voor het feit dat Elia het Derde Tijdperk symboliseert, waarin de Geest van de Waarheid zichzelf communiceert, of: de terugkeer van Christus in de geest (God Heilige Geest van de Drie-eenheid).

God overhandigt zijn openbaringen in perfecte orde:

De leer van de liefde werd ons gegeven door Jezus (Tweede maal), nadat we al voldoende kennis hadden van de gerechtigheid van God (Eerste maal). En zo zullen we in staat zijn om de leer van waarheid en wijsheid in ons te ontvangen in de mate dat we de leer van de liefde (Derde Tijd) vervullen.

Dit is het Derde Tijdperk - de tijd van Elia - de tijd van de Heilige Geest; het begon in 1866 in Mexico met de schepping van het Boek van het Ware Leven, dat uiteindelijk uitmondt in het Compendium van het Derde Testament. Het gaat om de leer van de vergeestelijking van alle mensen en om de voorbereiding op de 1000 jaar van Christus' bewind en zijn komende Koninkrijk van Vrede op aarde.

God woont in ieder mens en God is Vader en Schepper van alle wezens, of ze nu in deze wereld zijn of in het hiernamaals - ze zijn allemaal Zijn kinderen. De mens is een geïncarneerd geesteswezen, door God geschapen aan het begin van de schepping. Deze geesten hebben vele incarnaties ondergaan om zich te vervolmaken, eerst in andere, meer volmaakte werelden en nu ook op de verzoeningsplaneet aarde, die echter ook een school van vergeestelijking is.

Ieder mens heeft een vonkje God in zich - het geweten. Het geweten leidt de geest van de mens - de geest leidt de ziel van de mens en de ziel leidt de geest van de mens en zijn lichaam. De mens moet zichzelf spiritualiseren en een directe dialoog met God leren, ongeacht het kerkgenootschap, het geloof, de huidskleur, de nationaliteit buiten de leer, de aanbidding van uitwendige vormen en valse sekten, de kerken van steen, de Farizeeën en de valse leer van het valse licht! (Antichrist)

God zelf wil ieder mens leiden en leiden door middel van de goddelijke vonk in het hart dat in ieder mens zit, dat wil zeggen in de geest van de mens die het geweten is. En hij doet dit met respect voor

de vrije wil van de mens als een teder liefhebbende vader die altijd weet wat het beste is voor zijn kind.

De mens moet zijn geest openen, leren zijn hart en de stem van God in zijn innerlijk te horen, om zich door God te laten onderrichten, inspireren en leiden, dan zal zijn leven een zegen worden voor zichzelf en voor anderen.

Het is de taak van de mens om werken van liefde en barmhartigheid te volbrengen om God, zijn Vader, te behagen en om te worden zoals hij, dat wil zeggen om zichzelf te vervolmaken zodat hij dichter bij God kan komen. Zijn doel is om met behulp van zijn eigen inspanningen en door de genade van God de volmaaktheid te bereiken, om voor eeuwig naar huis te mogen terugkeren naar de Vader en dan voor eeuwig met hem te mogen leven. Dit is een lange weg, die ieder mens, ieder geestwezen stap voor stap moet afleggen en daarvoor heeft het de goddelijke leer nodig, die de kracht heeft om de geest te zuiveren en de geestwezens te vervolmaken.

De zeven zeehonden

Het "Boek des Levens", bekend uit de Openbaring van Johannes met de Zeven Zegels, bevat de geschiedenis van de mensheid zoals die door God is voorzien. Het is verdeeld in zeven grote hoofdstukken, die elk een speciaal zegel hebben. Deze zegels werden door Christus verbroken, zodat het licht in elk hoofdstuk van het Boek des Levens, de wil en het opvoedkundige plan van God, een effect kon hebben en gerealiseerd kon worden in de menselijke wereld. De belangrijkste leer van de respectievelijke geestelijke ontwikkelingsfase van de mensheid wordt daarmee in een symbolische gebeurtenis gesymboliseerd door een uitverkorene van God, als de leidraad en het model van dit tijdperk en alle latere tijden. - Sinds het begin van het Derde Tijdperk is het "Boek des Levens" geopend bij het Zesde Zegel.

Het eerste zegel: het offer

Hierover zegt de Heer in Zijn nieuwe Woord: "De eerste van deze geestelijke ontwikkelingsstadia in de wereld wordt gesymboliseerd door Abel, de eerste dienaar van de Vader, die zijn verzoenend offer aan God heeft gebracht. Hij is het symbool van het offer. Jaloezie stond op tegen hem." (U.(=instructie nr. en vers) 161,54)

Uit Genesis, hoofdstuk 4, weten we dat Kaïn en Abel hun brandoffers aan God hebben geofferd. Die van Abel keek God genadig aan, want die werd met een onschuldig en zuiver hart gegeven. Maar die van Kaïn werd door God afgewezen omdat Kaïn niet zuiver van hart was. Deze boze Kaïn was erg boos en uit afgunst en haat heeft hij zijn broer Abel vermoord. De diepe betekenis van dit bijbelse verhaal is echter dat Abel - naast zijn stoffelijke brandoffer - ook het geestelijke offer van zijn aardse-menselijke hartstochten aan God had gebracht. Daarom was zijn hart onschuldig en zuiver. Deze zuivering van zijn wezen is dus het eigenlijke symbool van het offer. Samenvattend kunnen we zeggen dat het Eerste Zegel betekent dat we onze zondige hartstochten moeten opofferen, dat de geest de materie domineert en dat we daardoor een geestelijke vereniging met onze hemelse Vader bereiken.

Het Tweede Zegel: Geloof

Het wordt gesymboliseerd door Noah. Het volk heeft geen acht geslagen op de leer van het Eerste Zegel, maar heeft zich in misbruik van zijn vrije wil laten domineren door de boze hartstochten van het materialisme. In Genesis 6:3 e.v. staat: "De Heer heeft dan gezegd: 'De mensen zullen niet meer gestraft worden door mijn Geest, want zij zijn vlees'. Ik geef ze nog honderdtwintig jaar. . Maar toen de Heer zag dat de goddeloosheid van de mensen groot was op de aarde en dat alle gedachten en aspiraties van hun hart voor altijd slecht waren. Hij zei: "Ik zal degenen die ik heb geschapen van de

aardbodem af vernietigen. . Maar Noach vond genade in de ogen van de Heer. . Noach was een vroom en onberispelijk mens en leefde een goddelijk leven in zijn tijd. . . "

De mensen verachten Gods waarschuwing en geloofden niet in de termijn voor hun herstel. Slechts één geloofde: Noah. De Heer koos hem als Zijn instrument om na de zondvloed opnieuw te beginnen met een nieuwe mensheid. - Er was een sterk geloof voor nodig om alle bevelen van God uit te voeren, die toen ook heel bijzonder waren en waar de mensen dan ook om lachten. Maar Noach vertrouwde op zijn God en handelde zoals hem was bevolen. Voor Noach was het geloof niet alleen letterlijk maar ook geestelijk de reddende ark, en tot op de dag van vandaag is het geloof een reddende kracht voor elke gelovige. Het is ook geen toeval dat Abraham, de andere grote geloofsheld, precies in de tijd van het Tweede Zegel leefde.

Het derde zegel: de spirituele kracht

Het wordt gesymboliseerd door Jacob. God gaf Jakob de spirituele naam "Israël", wat "sterk" betekent. Jakob of Israël ondervond veel tegenslagen en gevaren in zijn leven - waarmee God hem op de proef stelde - maar hij was in staat om deze te overwinnen door de geestelijke kracht die in hem aanwezig was. Hij werd een symbool van de geestelijke kracht die we moeten verwerven om de beproevingen te kunnen dragen die God ons met geduld en toewijding stuurt. Dankzij de bovengenoemde geestelijke kwaliteit koos God hem als de stamvader van het volk Israël, omdat de 12 stammen uit zijn 12 zonen voortkwamen. Door hem kon Jehovah ook een grote spirituele openbaring manifesteren.

In het Oude Testament kennen we het verhaal dat bekend staat als de "ladder naar de hemel" (Genesis 28:10 e.v.): Jakob zag in een droom een ladder die op de aarde stond en tot aan de hemel reikte, en de engelen van God stegen op en daalden van de ladder. Bovenaan de ladder stond de Heer. In symbolische beelden liet God zo de ontwikkeling van de geest zien. Onze geest moet volwassener en zuiverder worden om stap voor stap te kunnen opstijgen. Daarbij kunnen we zien, dat het in een enkel menselijk leven, bij de eerste poging zagezegd, voor onze geest niet mogelijk is om de zuiverheid te bereiken, die nodig is om de ladder op te klimmen, totdat we bij God zijn. Er zijn vele pogingen nodig, vele incarnaties, om telkens een paar niveaus hoger te klimmen, afhankelijk van de volwassenheid die onze geest heeft bereikt. Tegelijkertijd vermaant de Heer ons om niet stil te staan op de ladder, dat wil zeggen om voortdurend vooruit te komen in onze geestelijke ontwikkeling, omdat we anders degenen die achter ons aankomen in hun geestelijke ontwikkeling zullen hinderen. - De engelen van God die de ladder afdalen zijn de gevorderde geesten van het licht, die de Heer naar beneden stuurt om hen die opstijgen te helpen. Ook hier komt tot uiting dat God ons niet alleen laat op de weg naar huis, maar ons Zijn hulp aanbiedt. De manier om de kwaliteit van het Derde Zegel te bereiken is door de leer van de twee voorgaande te observeren: alleen door het offer van de lagere hartstochten en door onwankelbaar geloof kan God de vonk van de geest die in ons leeft tot een grote kracht maken.

Het Vierde Zegel De Wet

Het wordt gesymboliseerd door Mozes. Hij werd door God uitverkoren om het volk Israël te bevrijden van de Egyptische slavernij en door Hem gaf Hij het volk de Tien Geboden en vele orders die Gods wil aan het volk bekend maakten. De Tien Geboden werden het fundament van alle menselijke wetten en als ze trouw waren gehoorzaamd, zou de mensheid de goede weg zijn gegaan: die van de ware aanbidding van God, gerechtigheid, orde en respect voor de naaste. Maar de veronachtzaming van de goddelijke wet, dat wil zeggen de ongehoorzaamheid van de mensen aan Gods wil, heeft de mensheid aan de rand van de afgrond gebracht.

Het Vijfde Zegel: Liefde

Het wordt vertegenwoordigd door Jezus. In Hem werd God mens uit liefde voor ons. Zijn leven was een perfect voorbeeld en zijn leer een enkele verheerlijking van de liefde, die zijn hoogste vervulling vond toen Hij zijn leven voor ons gaf. Daarom kon Hij zijn leer samenvatten in de woorden: "Een nieuw gebod dat ik u geef, dat u elkaar liefhebt zoals ik u heb liefgehad, dat u elkaar ook moge liefhebben" (Joh. 13, 34).

En inderdaad, in dit nieuwe liefdesgebod zit de hele wet vervat. Het in acht nemen van de laatste consequentie zal het geestelijk Koninkrijk van God op deze aarde brengen. Dit is al het geval in het hiernamaals, want liefde is de voorwaarde en het fundament van het spirituele koninkrijk.

Het Zesde Zegel: Wijsheid

Het Zesde Zegel is - als prelude en voorbereidende fase van het Derde Tijdperk - gesymboliseerd door Elia, de profeet en grote krijger in het Oude Testament, die na het beëindigen van zijn missie naar de hemel ging in een "vurige strijdswagen" (2.),

Met deze picturale voorstelling wordt ons getoond dat de geest van Elia de lichtgevulde krijger van God is. Volgens het getuigenis van Jezus werd deze cherubische geest ook geïncarneerd in Johannes de Doper (Matth. 11, 7-14), die de harten voorbereidde zodat Jezus zijn leer in hen kon zetten. Hij maakte ook de weg vrij voor de Heer in onze tijd bij zijn geestelijke terugkeer en geeft als een machtige engelprins aan alle geesten en werelden het licht van de Heilige Geest, de Goddelijke Wijsheid, die uit het geopende Zesde Zegel of hoofdstuk van het Boek des Levens stroomt, waarvan de leer en de openbaringen van de Heer zelf tot het jaar 1950 bekend werden gemaakt door middel van gekozen instrumenten. Maar de tijd van het Zesde Zegel eindigde daar niet mee. Het licht van het Zesde Zegel blijft op de mensheid schijnen totdat het de openbaringen van Christus in zijn wederkomst heeft herkend en vergeestelijkt. De visitaties die tegelijkertijd zullen plaatsvinden, zullen deze ontwikkeling ondersteunen, zodat de geesten de waarheid en de wijsheid van God kunnen ontvangen. Op deze manier wordt de mensheid voorbereid op het Zevende Zegel.

Het Zevende Zegel: De Voltooiing

Met het zevende zegel is het werk van de verlossing voltooid, net zoals op de zevende dag - metaforisch gezien - de schepping werd voltooid. De Geest heeft de lange en pijnlijke weg afgelegd en staat weer in nauw contact met zijn Vader van geest tot geest. De ongehoorzame zoon keert terug naar het huis van de Vader; hij heeft zichzelf en de wereld overwonnen. - Het symbool van het Zevende Zegel is de Hemelse Vader zelf, die het uiteindelijk bereikte doel zal zijn van deze moeilijke weg van ontwikkeling en zuivering van de geesten. Het Zevende Zegel is nog niet geopend. Misschien is de ene of de andere geest al verleend, dankzij zijn spirituele volwassenheid, om een klein voorproefje te ervaren van wat het Zevende Zegel zal brengen. Maar voor heel Israël en voor de mensheid zullen nog generaties moeten komen en gaan, vele jaren van beproevingen zullen nog moeten komen, vele tranen zullen de harten nog moeten zuiveren, totdat de grootste tijd voor allen is gekomen: de tijd van voortdurende gemeenschap met de Vader.

III Het volk van Israël

In de leer spreekt de Heer vaak over het "volk van Israël", "Mijn volk" of gewoonweg "volk". Dit verwijst geenszins naar de Mexicaanse natie in wiens midden de rally's plaatsvonden. Is de staat Israël bedoeld? - Nee. - Om fouten te voorkomen wordt hier een korte uitleg gegeven over de oorsprong van de naam "Israël", en wie er in de Openbaringen wordt aangesproken door "het volk van Israël". Degenen die bekend zijn met de Bijbel zijn bekend met het verhaal in het Oude Testament, volgens welke Jakob met een "man" worstelde tijdens een moeilijke situatie in het leven 's nachts tot de dageraad brak. "De man" was niet in staat om hem te overwinnen en zei uiteindelijk: "Je zult niet langer Jakob heten, maar Israël, want je hebt gevochten met God en met de mensen en

je bent gehoorzaam." En God hernieuwde Zijn belofte aan Jakob: "Uw zaad zal als het stof van de aarde zijn, en u zult tegen de avond, de ochtend, de middernacht en de middag in het buitenland worden verspreid; en door u en uw zaad zullen alle geslachten op aarde gezegend worden" - Israël is een geestelijke naam en betekent "sterk". Het moest een sterke spirituele gemeenschap worden die het hele volk omvat, een talrijk, sterk volk van Israël. En God gaf het Beloofde Land aan het volk, zodat zij er in vrede konden leven en hun geestelijke vereniging met Hem konden verdiepen. Er werd echter de voorwaarde aan verbonden, volgens het pact met God, dat het de ware aanbidding van de ene God en de waarheid van zijn leer aan alle volken van de aarde zou openbaren, dat wil zeggen dat het een priesterlijk volk zou moeten zijn.

Het Oude Testament bericht levendig over de ontwikkeling van het volk Israël door de eeuwen heen. Al snel werd er een tweedeling in hen zichtbaar: enerzijds de kleine groep die we het geestelijke Israël willen noemen, omdat die het geestelijke contact met God onderhield en uit wiens midden de wijze leiders van het volk en de grote profeten opkwamen. Aan de andere kant, de meerderheid, die we het materialistische Israël willen noemen, omdat het de goddelijke zegeningen van grote wijsheid, doorzettingsvermogen en energie uitsluitend heeft gebruikt om macht en rijkdom te verwerven. Deze ongehoorzaamheid aan het verbond met God bracht het volk van Israël vaak zware beproevingen waar zij zelf schuld aan hadden, want hun rijkdom, macht en trots daagden de naburige staten vrijwel uit om oorlog tegen hen te voeren. In de beproeving en het verdriet schreeuwde het volk tot zijn God, maar zijn berouw duurde slechts tot het moment dat het zijn vrijheid herwon en tot rijkdom kwam.

Tijdens de vele beproevingen leefde de minderheid van geestelijk Israël onopgemerkt, maar vol geloof en hoop in de Messias. Daarom zou Hij een mens kunnen worden in Jezus in hun midden, om opnieuw de aandacht van zijn volk te vestigen op zijn geestelijke zending onder de naties en hen daarop voor te bereiden. Het geestelijke Israël volgde Hem en was blij zijn woord te horen. De meerderheid, het materialistische Israël, nam nauwelijks kennis van hem en de officiële kerk verwierp hem resoluut. Zij verwachtten een sterke man, een machtige strijder, die de heerschappij van de Romeinen zou breken om een aards, glorieus en onoverwinnelijk Israël te vestigen. Maar de Messias was vernederd en zei: "Mijn koninkrijk is niet van deze wereld." De teleurstelling was zo groot dat ze Hem als opruier en godslasteraar veroordeelden en Hem lieten kruisigen. - Hiermee had zich een gebeurtenis van enorm belang voorgedaan: de zichtbare scheiding tussen het geestelijke en materialistische Israël.

Het geestelijke Israël verzamelde zich rond de apostelen en in de kleine groep werd de kennis snel volwassen, die de apostel Petrus onder woorden bracht: "Nu leer ik met de waarheid dat God niet naar de persoon kijkt, maar naar allerlei soorten mensen, wie Hem vreest en goed doet, is Hem welgevallig. - Dus niet alleen de Joden behoren tot het geestelijke Israël, maar van alle religies en naties die de woorden van Christus geloven en ernaar handelen; want het is een geestelijke gemeenschap en daarom niet gebonden aan naties. Het materialistische Israël in zijn fanatieke poging om de Romeinse heerschappij van zich af te schudden, leed een zware oorlogszuchtige nederlaag en na de verwoesting van Jeruzalem in 70 na Christus hield het op een natie te zijn en werden de Joden over de hele wereld verspreid. Het was een vreselijk oordeel dat materialistisch Israël zichzelf veroorzaakte door zijn ongehoorzaamheid aan de goddelijke wetten en door zijn afwijzing van de Messias. De profetie van Jezus werd bij de aanblik van de prachtige tempel in Jeruzalem onverbiddelijk vervuld: "Voorwaar, Ik zeg u, er zal hier niet de ene steen op de andere blijven staan die niet zal worden gebroken. En verder: "Jeruzalem, Jeruzalem, jij die de profeten doodt en de gezondenen stenigt; hoe vaak heb ik je kinderen willen verzamelen, zoals een kip haar kuikens onder haar vleugels verzamelt, en jij hebt dat niet gewild! Ziet u, uw huis zal aan u worden overgelaten." - In de loop van de eeuwen die volgden was het overal een onwelkome minderheid die te lijden had onder onderdrukking, vernedering en ontberingen. Maar nu, bijna 2000 jaar na die vreselijke gebeurtenissen en de zichtbare scheiding tussen het geestelijke en het materialistische Israël die daaruit voortvloeide, vindt er weer een verandering van ongenueanceerd belang plaats. Het

geestelijke Israël, dat als een nauwelijks opgemerkte minderheid onder de volkeren van de aarde een zwakke, weinig invloedrijke groep was, wordt door elkaar geschud en verzameld. Christus spreekt in zijn geestelijke terugkeer tot "Israël volgens de Geest". Hij verenigt nu alle "verstrooide stammen van Israël" om zijn Geest uit te rusten en in de strijd te sturen totdat deze het heil en de vergeestelijking van het menselijk ras heeft bereikt. De leerstellingen hiervoor zijn de nieuwe openbaringen van Christus, verzameld in de 12 delen van het "Boek van het ware leven". Aan de andere kant hebben we het materialistische Israël. Zijn bedevaart is lang en pijnlijk geweest sinds het uit zijn boezem is geworpen Hem die het zijn Koninkrijk als een nieuwe erfenis aanbood. Maar de tijden van de zwaarste onderdrukking zijn voorbij; het is rijk geworden, en met het geld oefent het grote invloed uit. Het is sterk en trots geworden, en de nationalistische tak heeft zich weer gevestigd als een natie; de oude religieuze tradities zijn ontwaakt. Het gelooft dat het de wetten van Jehova en Mozes vervult, maar in werkelijkheid aanbidt het nog steeds het gouden kalf. Het is ver van het begrijpen en uitvoeren van zijn spirituele missie. Dit moet niet worden opgevat als een eenzijdige beschuldiging tegen de Joden of de Israëliëse natie; alle naties op aarde - misschien met uitzondering van de kleine minderheden - zijn gematerialiseerd en "dansen om het gouden kalf". - Als in deze uitleg het materialistische Israël speciaal wordt genoemd, dan komt dat omdat deze verhandeling gaat over het geestelijke en materialistische Israël en stelt dat dit laatste - nog niet - de taak vervult die God het priesterlijke volk onder de volkeren van de aarde heeft opgedragen.

Onvrijwillig vragen we ons af: wat gaat er nu gebeuren? - We moeten niet vergeten dat God grote beloften heeft gedaan aan het volk van Israël en dat Hij deze nooit zal breken. Maar tegelijkertijd moeten we ons er ook van bewust zijn dat de zegeningsbeloften die God aan Jakob gaf met betrekking tot zijn zaad, de Geest betreffen, net zoals de latere naam van Jakob, namelijk Israël, al een spirituele naam is. Het is een vergissing te denken dat de beloften betrekking hebben op de zaak, dat wil zeggen op de stam van het volk of op de huidige staat Israël. Als dat zo was, dan zouden er nog steeds profeten en boodschappers van God in hem opstaan. - Maar de tijd zal komen dat het nu nog materialistische Israël zich zal verenigen met het geestelijke Israël en beide zullen weer een eenheid vormen, het ene volk Israël. Maar wanneer gaat dit gebeuren? - Wanneer het materialistische Israël afstand doet van geld, macht en trots en de nieuwe openbaringen van de Heer erkent - wat waarschijnlijk alleen mogelijk zal zijn na een hernieuwd, allesomvattend bezoek - en met tranen van pijn huilt: Jezus was de Messias, en Christus is ook voor ons "de weg, de waarheid en het leven".